381R2670

Nr L 262/14 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 16.9.81

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 2670/81

av den 14 september 1981

om fastställande av tillämpningsföreskrifter för sockerproduktion utöver kvoten

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker([1]), och särskilt artikel 26.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 26 i förordning (EEG) nr 1785/81 fastställs att C-socker som inte överförs till påföljande regleringsår enligt bestämmelserna i artikel 27 i samma förordning och att C-isoglukos måste exporteras i icke bearbetat skick utan bidrag eller avgifter före den 1 januari efter utgången av det aktuella regleringsåret. Om en del av eller hela kvantiteten avsätts på den inre marknaden eller om den inte exporteras före fastställt datum skall en avgift tas ut för kvantiteterna i fråga och denna avgift skall bestämmas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 41 i förordning (EEG) nr 1785/81. Närmare bestämmelser om detta har antagits i kommissionens förordning (EEG) nr 2645/70 av den 28 december 1970 om tillämpningsföreskrifter avseende det socker som producerats utöver maximikvoten([2]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1367/78([3]), och i kommissionens förordning (EEG) nr 1700/80 av den 30 juni 1980 om tillämpningsföreskrifter för produktionskvoter för isoglukos under perioden 1 juli 1980 till 30 juni 1981([4]). Bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2645/70 har redan ändrats flera gånger och måste åter ändras för att ta hänsyn till de grundläggande bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1785/81 rörande socker och isoglukos som båda är sötningsmedel och för vilka marknaden är en och densamma. För ökad klarhet bör en ny förordning antas som innehåller tillämpningsföreskrifter rörande C-socker och C-isoglukos.

Av administrativa orsaker och för tillämpningen av artikel 26 i förordning (EEG) nr 1785/81, är det nödvändigt att precisera att, när det gäller en kvantitet C-socker eller C-isoglukos för vilken tillverkaren inte i tid har uppvisat bevis för att den exporterats inom fastställd tid, måste denna kvantitet anses som avsatt på den inre marknaden. Av samma orsak bör de handlingar som åberopas som bevis vara desamma som de dokument som krävs för export enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2630/81 av den 10 september 1981 om särskilda tillämpningsföreskrifter avseende systemet med import- och exportlicenser inom sockerområdet([5]) samt enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3183/80 av den 3 december 1980 om fastställande av gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelselicens för jordbruksprodukter([6]), senast ändrad i förordning (EEG) nr 2646/81([7]).

När en avgift skall tas ut för produkter som avsätts på den inre marknaden är det nödvändigt att jämställa C-socker och C-isoglukos som inte har exporterats med socker eller isoglukos importerat från icke-medlemsländer. För att uppnå detta bör avgiften bestämmas med hänsyn till det högsta belopp som tillämpats vad gäller importavgiften för socker, eller, vad gäller isoglukos, till den rörliga del som avses i artikel 16.6 i förordning (EEG) nr 1785/81, under en period som omfattar det regleringsår under vilket sockret eller isoglukosen i fråga har producerats samt de nästföljande sex månaderna, och med hänsyn till ett fast belopp som bestämts på grundval av omkostnader för avsättning av socker som har importerats från icke-medlemsländer.

Det skall inte betraktas som export då varor har levererats till någon av de destinationer som avses i artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 2730/79 av den 29 november 1979 om allmänna tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter([8]), senast ändrad i förordning (EEG) nr 2646/81.

En tillverkare bör tillåtas exportera socker eller isoglukos som han inte själv har producerat. Det är nödvändigt att fastställa att ett fast belopp i så fall skall betalas för att uppväga den eventuella fördel som ett sådant utbyte kan ge.

Det är nödvändigt att föreskriva åtgärder för de fall då force majeure gör det omöjligt att exportera C-socker och Cisoglukos. Det är berättigat att tillåta att dessa

([1]) EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.
([2]) EGT nr L 283, 29.12.1970, s. 48.
([3]) EGT nr L 166, 23.6.1978, s. 24.
([4]) EGT nr L 166, 1.7.1980, s. 90.
([5]) EGT nr L 258, 11.9.1981, s. 16.
([6]) EGT nr L 338, 13.12.1980, s. 1.
([7]) EGT nr L 259, 12.9.1981, s. 10.
([8]) EGT nr L 317, 12.12.1979, s. 1.

åtgärder tillämpas retroaktivt så att det fåtalet fall av detta slag som har förekommit kan lösas till berörda parters fördel, i synnerhet genom att de inte behöver betala den avgift som debiterats då varan i fråga av denna orsak inte har exporterats.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommitten för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det C-socker och den C-isoglukos som avses i artikel 26.1 i förordning (EEG) nr 1785/81 måste exporteras från den medlemsstat inom vars territorium de har producerats.

Tillverkare av C-socker eller C-isoglukos måste uppvisa bevis på att detta har exporterats

- som vitsocker eller odenaturerat råsocker eller som isoglukos i obearbetat skick,
- utan bidrag eller avgift, samt
- från den medlemsstat på vars territorium det har producerats.

Om det före den 1 januari efter utgången av det regleringsår då kvantiteten C-socker eller C-isoglukos producerades inte har framlagts några bevis på att sockret eller isoglukosen har exporterats från gemenskapen, skall kvantiteten i fråga anses vara avsatt på den inre marknaden.

2. Bestämmelserna i artikel 5 i förordning (EEG) nr 2730/79 kan inte åberopas vid tillämpningen av den här förordningen.

Artikel 2

1. Det bevis som avses i artikel 1 skall lämnas in till behörig myndighet i den medlemsstat på vars territorium C-sockret eller C-isoglukosen producerats.

2. Bevis sker genom uppvisande av:

a) En exportlicens utfärdad till producenten enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 2630/81 av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som avses i punkt 1.

b) De dokument som avses i artikel 30 i förordning (EEG) nr 3183/80 och som behövs för frisläppande av säkerheten.

c) Ett intyg från tillverkaren som visar att C-sockret eller C-isoglukosen i fråga har tillverkats av honom.

Tillverkaren i fråga får emellertid byta ut det C-socker eller den C-isoglukos som skall exporteras mot annat socker eller isoglukos som har framställts av annan tillverkare inom samma medlemsstats territorium. I detta fall måste den tillverkare som genomför utbytet betala 1,25 ecu per 100 kg socker och för isoglukos 1,25 ecu per 100 kg torrvara.

När det gäller C-socker skall bearbetning enligt ett legoavtal av sirap eller råsocker till vitsocker för exportändamål inte betraktas som ersättning enligt innebörden i föregående stycke.

3. Det bevis som avses i artikel 1 måste lämnas in före den 1 februari efter den 1 januari som avses i artikel 1.1.

I särskilda fall får emellertid den behöriga myndigheten i medlemsstaten i fråga tillåta en längre tidsperiod.

Artikel 3

1. Den berörda medlemsstaten skall, för de kvantiteter som enligt innebörden i artikel 1.1 har avsatts på den inre marknaden, påföra en avgift som skall vara lika med summan av

a) för C-socker, per 100 kg,

- den högsta importavgift som gäller för 100 kg vitsocker eller, alltefter omständigheterna, råsocker under den period som omfattar det regleringsår under vilket sockret i fråga producerades samt de nästföljande sex månaderna, och
- 1,25 ecu,

b) för C-isoglukos, per 100 kg torrvara

- den högsta rörliga del enligt artikel 16.6 i förordning (EEG) nr 1785/81 som tillämpats för 100 kg torrvara under den period som omfattar det regleringsår under vilket isoglukosen i fråga producerades samt de nästföljande sex månaderna, och
- 1,25 ecu.

2. Den berörda medlemsstaten skall före den 1 mars som följer efter den 1 januari som avses i artikel 1, underrätta de tillverkare som är skyldiga att betala den avgift som avses i punkt 1 om hur stort det totala beloppet är.

Tillverkarna i fråga skall betala detta totalbelopp före den 20 mars samma år.

3. I de fall då den behöriga myndigheten enligt artikel 2.3 andra stycket har förlängt tidsfristen för inlämnande av bevis, skall emellertid de datum som avses i punkt 2 ersättas med datum som bestäms av den behöriga myndigheten på grundval av den förlängning som tillåtits.

4. När det gäller kvantiteter C-socker eller C-isoglukos som före export har förstörts eller skadats utan att kunna återvinnas, under omständigheter som av den behöriga myndigheten i den aktuella medlemsstaten godkänts som ett fall av force majeure, skall motsvarande belopp som avses i punkt 1 inte utkrävas.

Artikel 4

1. Den berörda medlemsstaten skall före den 15 januari som följer efter den 1 januari som avses i artikel 1, underrätta de tillverkare som skall betala det belopp som avses i artikel 2.2 andra stycket om hur stort det totala beloppet är.

2. Tillverkarna i fråga skall betala detta totalbelopp före den 1 februari samma år.

Artikel 5

Förordning (EEG) nr 2645/70 skall upphöra att gälla.

Den skall dock fortsätta att tillämpas för socker som har producerats utöver maximikvoten under regleringsåret 1980/81.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 3.4 skall tillämpas från och med den 1 juli 1979.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 september 1981.

På kommissionens vägnar

Poul DALSAGER

Ledamot av kommissionen